

ב. לדברי רב יוסף, ענין זה למד מהכתוב, "זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ" (תהלים קי"ח כ"ד), כלומר, כסדר היום, שאינו משתנה בשעותיו להיפך, כך בהילול ה' למפרע לא.

ג. לדברי רב אויא, ענין זה למד מהכתוב, "יְהִי שֵׁם ה' מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם" (תהלים קי"ג ב') "יְהִי" לשון הווה, כלומר כהוייתו יהא הלול השם וברכתו, כמו שהוא סדור, ולא ישנה הסדר.

ד. ולדברי רב נחמן בר יצחק או רב אחא בר יעקב ענין זה למד מסוף הפסוק שנאמר "מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם", כשם שהזמנים אינם הולכים למפרע כך הילול ה' וברכתו לא תהא למפרע.

באיזה לשון יוצאים ידי חובה בקריאת פרשת שמע

לדעת רבי – מצוות קריאת שמע, לקרוא את הפרשה **בלשון הקודש**, כמו שהיא כתובה בתורה, שנאמר "וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה", ללמד שיהיו כמו שהם, כלומר בלשון הקודש.

ולדעת חכמים – יוצא אדם ידי חובה אף כשקורא את הפרשה **בשאר לשונות שהוא מבין**, שנאמר, "שְׁמַע" (דברים ו' ד'), ללמד, שבכל לשון שאתה שומע [=מבין], אתה יכול לקרוא^א.

השמעת קול קריאת פרשת שמע

לדעת רבי – אין אדם יוצא ידי חובת קריאת שמע בלחש, שאינו משמיע הדברים לאוזניו, שנאמר, "שְׁמַע", לומר השמע לאזניך מה שאתה מוציא מפיד.

ולדעת חכמים – אדם יוצא ידי חובת קריאת שמע, גם אם לא השמיע לאזניו.

מנין שיש לקרוא את שמע כסדר ולא למפרע

כבר נתבאר לעיל, שאין אדם יוצא ידי חובת קריאת שמע, אלא אם כן קרא את

^א נראה **דהלכה כחכמים**. חזא דיחיד ורבים הלכה כרבים. ועוד דקאמר, ורבנן סברי כמאן דאמר הקורא את שמע ולא השמיע לאזניו יצא, ובפרק שני דברכות מסקינן כתנא קמא דרבי יוסי, דאמר כן התם. [תוס']